

KURIER WILEŃSKI

DZIENNIK NIEZALEŻNY

Rok założenia 1840

nr 208 (12991)

Czwartek, 24 października 1996 r.

cena 90 ct

Wybory-96

Wstępne wyniki głosowania w okręgu wielomandatowym

Do godziny 9 w dniu 23 października Główna Komisja Wyborcza otrzymała informacje o wynikach głosowania z 2016 dzielnicy. Ogółem jest ich 2037, informuje ELTA.

Głosy w wielomandatowym okręgu podzieliły się następująco:

Związek Ojczyzny (konserwatyści Litwy) — 29,79 proc. (32 mandaty),

Litewska Partia Chrześcijańsko-Demokratyczna — 9,93 proc. (11 mandatów),

Litewska Demokratyczna Partia Pracy — 9,53 proc. (11 mandatów),

Litewski Związek Centrum — 8,13 proc. (9 mandatów),

Litewska Partia Socjaldemokratyczna — 6,61 proc. (7 mandatów),

Litewska Partia Narodowa "Jaunoji Lietuva" — 3,83 proc.,

Litewska Partia Kobiet — 3,67 proc.,

Związek Chrześcijańskich Demokratów — 3,08 proc.

Akcja Wyborcza Polaków na Litwie — 2,96 proc., Alians Mniejszości Narodowych Litwy — 2,44 proc.,

Koalicja Litewskiego Związku Narodowców i Litewskiej Partii Demokratycznej — 2,10 proc.,

Litewski Związek Liberalistów — 1,86 proc.,

Litewska Partia Chłopska — 1,68 proc.,

Związek Rosjan Litwy — 1,63 proc.,

Litewska Unia Wolności — 1,51 proc.,

Litewski Związek Więźniów Politycznych i Zesłańców — 1,49 proc.,

Litewska Partia Gospodarcza — 1,20 proc.,

Litewska Liga Wolności — 0,92 proc.,

Litewski Związek Sprawiedliwości Społecznej — 0,89 proc.,

Litewska Partia Socjalistyczna — 0,73 proc.,

Litewska Partia Republikańska — 0,37 proc.,

Partia Postępu Narodowców — 0,29 proc.,

Litewska Partia Logiki Życia — 0,25 proc.,

Litewska Partia Ludowa — 0,19 proc.

W nowym Sejmie będzie bardzo niewiele przedstawicieli mniejszości narodowych

Ani jeden z przedstawicieli organizacji politycznych mniejszości narodowych na Litwie po pierwszej turze wyborów nie trafił do Sejmu. W kraju, gdzie nie-Litwini stanowią prawie piątą część mieszkańców, przedstawiciele ich w Sejmie może być bardzo niewiele.

Akcja Wyborcza Polaków na Litwie, Alians Mniejszości Narodowych Litwy i Związek Rosjan Litwy nie zdołały przekroczyć pięcioprocentowego progu wyborczego i głosy wyborców, którzy głosowali za te i inne partie, podzielił 5 partii, które zwyciężyły w wyborach — konserwatyści, chrześcijańscy demokraci, LDPP, Związek Centrum i socjaldemokraci.

Najlepiej w okręgach jednomandatowych wykazało się kilku kandydatów Akcji Wyborczej Polaków na Litwie. Lider tej organizacji Jan Sienkiewicz w Wileńsko-Solecznickim Okręgu Wyborczym zwyciężyły już po pierwszej turze, jednak, według wstępnych danych Głównej Komisji Wyborczej, w tym okręgu wybory nie doszły do skutku, w głosowaniu bowiem uczestniczyło tylko 36,56 proc. wyborców. Z nich 51,56 proc. głosowało za Jana Sienkiewicza.

W Szrywincko-Wileńskim

Okręgu nr 55 przodował inny przedstawiciel AWPL Gabriel Jan Mincewicz, który zgromadził 27,3 proc. głosów. W drugiej turze będzie rywalizował z kandydatką konserwatyistów Nijolę Ambrazaitę — 18,28 proc. głosów.

Do drugiej tury wszedł również przedstawiciel AWPL Leonard Talmont. W Orafińsko-Ejszkim Okręgu Wyborczym nr 70 był drugi i zdobył 17,02 proc. głosów. Będzie walczył z przodującym w tym okręgu chadekiem Algisem Kasetą.

Przedstawiciele AWPL uczestniczyli w wyborach jeszcze w dwóch okręgach, w których wybory nie odbyły się. W Nowowilejskim Okręgu nr 10 Ryszard Maciejki nie był drugi, przegrał tylko z konserwatystą Zygmunt Mackiewiczem. Jednak głosowało tam tylko 39,71 proc. wyborców.

W Trockim Okręgu Wyborczym nr 58 przedstawiciel AWPL Henryk Jankowski zdobył 15,78 proc. głosów i był czwarty. Jednakże również w tym okręgu odbędą się powtórne wybory, z prawa głosu bowiem skorzystało tylko 37,83 proc. wyborców.

W Wilnie do drugiej tury trafiło przypuszczalnie trzech przedstawicieli Aliansu Mniejszości Narodowych na

Litwie. W Fabiańskim Okręgu Wyborczym nr 5 Olga Raducha ustępuje konserwatyście Audroniui Ažubaliūniū, w Okręgu Karoliniskim nr 8 Władysław Szkil ustępuje liderowi Partii Chrześcijańsko-Demokratycznej Algirdasowi Saudargasowi i w Lazdynajskim Okręgu nr 9 do drugiej tury trafił Ryszard Litwinowicz, pod względem zebranych głosów na czoło wysorwawia się tu konserwatystra Elytra Kunevičienė.

Jeszcze nie są znane wyniki głosowania w Wileńsko-Trockim Okręgu Wyborczym nr 57. W okręgu tym mieszka niemało ludzi narodowości polskiej, dlatego, gdyby wybory tam doszły do skutku, duże szanse miałyby przedstawiciele Akcji Wyborczej Polaków na Litwie Waldemara Tomaszewski.

Co najmniej pięciu przedstawicieli mniejszości narodowych już zapewniło sobie miejsca w przyszłym Sejmie, kandydując z list innych partii politycznych. Wraz z konserwatystami do przyszłego Sejmu trafił Emanuelis Zingeris, Zygmunt Mackiewicz i Władimir Jeremolenko, wraz z LDPP — Artur Płokszto, z socjaldemokratami — Nikolaj Miedwiediew.

(BNS)

Vytienio 20
2006 Vilnius

Tel. 63 37 02
Fax 26 10 36

POLSKIE LINIE LOTNICZE

WILNO

TEL 26-08-19

SPÓŁKA AKCYJNA

ARKADA

przejdzie starannie wykończone mieszkania w Pliatė i Santariškės, pomieszczenia służbowe w Pliatė.

Vilnius, tel. 73-67-89, 46-97-60.
(Zam. 1434)

SENTENCJA DNIA

Jeżeli pozwolisz, by robactwo się rozmnażało, rodzą się prawa robactwa. I rodzą się plewcy, którzy będą je wyolawiać.

A. Saint EXUPERY

Pamięć

Ambasador Izraela: "Chyłę czoła przed wybawcami Żydów"

W merostwie wileńskim z grupą Litwinów, którzy w okresie okupacji nazistowskiej ratowali Żydów, spotkał się nadzwyczajny i pełnomocny ambasador Izraela w krajach bałtyckich Oded Ben-Hur, informuje ELTA. Wręczył on 11 medali i dyplomów Yad Waszem — Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata — dzieciom, bliskim osobom, które ratowały Żydów. Odznaczenia otrzymali Maria Rusteikaitė, Vincas i Ursulė Daividavičiusowie, Juozas i Sofija Ramanauskasowie, Klemensas Kaušinis, Vytautas i Natalija Likevičiusowie, Vincas i Teofilė Valionisowie, Petronėlė Rudzevičiūtė-Aukštakienė, Ona Jankauskienė-Simkutė, Elena Mockaitė, Dominikas i Petrutė Toliušisowie, Pranas Bajorinas.

Ogółem medalami i dyplomami Izraela wyróżniono już 187 rodzin litewskich. Na sporządzanej przez Litewskie Państwo Murzurę Żydowskie liście wybawicieli wpisano dotychczas nazwiska 2300 osób.

W swym przemówieniu amba-

sador zaznaczył, że "istniała możliwość wyboru: pozostać na uboczu czy, narażając życie własne i swych bliskich, pójść za ludzkim odroczem. Sprawiedliwi wśród narodów świata otworzyli swe serca i drzwi swych domów, by uratować duszę niewinnych. Chyłę przed nimi czoła, składam tym ludziom wyrazy głębokiego szacunku i wdzięczności w imieniu narodu żydowskiego i państwa Izraela".

Ojciec ambasadora Aleksandr Manspil przed wojną mieszkał w Wilnie, pracował w szkole politechnicznej na Holenderni. Po okupowaniu przez armię Rosji Litwy, jak wielu innych inteligentów pochodzenia żydowskiego, został aresztowany i deportowany. Z obozu koncentracyjnego trafił do Wojska Polskiego, później — do Palestyny.

NA ZDJĘCIU: Sulamitė Lev (po prawej) uratowała ciotka chururga wileńskiej przychodni w Najujininkai Jurgisa Bereckasa.

Fot. G. Svitojus (ELTA)

ZNAD WILII
73.34/103.8 FM

24 - 25 października br.

DNI OLSZTYNA
W RADIU "ZNAD WILII"

PREZENTACJE

Benetton znów zadziwiła

Od ubiegłej soboty w sklepie przy ul. Giedymina 25 sprzedaje się najświeższe jesienno-zimowe kolekcje firm Benetton i Sisley, a we wtorek odbyła się prezentacja tej kolekcji dla dziennikarzy. Jak powiedziała kierowniczką Agnė Zuoventė, w ciągu trzech dni sprzedają prawie wszystko, co było w sklepie i na prezentację musiała ściągać stroje ze składów celnych. Codzienny utarg przewyższał 50 tys. Lt. Agnė cieszy się, że w ciągu ostatniego roku znacznie zmieniła się klientela: jeżeli kiedyś przychodzili do Benettonu tylko opasli osobnicy w białych skarpetkach, z tego nabytymi portfelami, to teraz jest bardzo dużo nabywców ze średnich warstw społecznych. No bo swetry Benettonu są takie miękkie, przyltula, kolorowe, a zima — tuż, tuż.

— W czym sekret powodzenia Benettonu? — pytam Agnė.

— Chyba właśnie w kolorach — ciepłych, delikatnych, pastelowych, chociaż poszedł jak woda również modny obecnie pomarańczowy. Poza tym ludziami podoba się, że wszystkie części garderoby można świetnie kojarzyć i codziennie wyglądać inaczej. Jest to odzież wygodna do noszenia, przyltula.

Benetton lubi zadziwiać, szokować: to wystawia ogromne nieprzyzwoite plakaty, to ubiera drzewa w pończochy. Tym razem w oknach wystawowych postawiono żywe manekiny — aktorów Teatru Dzwaków, którzy przez cały dzień dawali "przedstawienia". Przechodnie godzinami mogli przyglądać się facetowi, który do złudzenia przypominał zwykły manekin sklepowy i czekać, aż się poruszy. Szczególnie niecierpliwa była dziewczynka: pukała w okno, robiła miny, pokazywała języki i dzikimi okrzykami witała zmianę pozycji aktora. W innych oknach dziewczęta tańczyły, lub imitowały lalki. Za ciężką pracę dla Benettonu dostaną po parze firmowych dzinsów.

Co przedstawiła firma dziennikarzom? — bo odbył się również autentyczny pokaz mody, z najprawdźwizszymi modelkami. A więc, wbrew panującej do niedawna modzie na "wielkie, rozciągnięte" swetry, jakby żywcem ściągnięte z brata lub ojca, nastąpiła moda elegancka, subtelna, wyróżniająca się wyrafinowaną prostotą. Modna jest wełenka, dzianina. Modne są znów bliźniaczki, dżersejowe sukienki, kostiumiki, spódniczki, narciarskie czapeczki z cieniutkiej

włóczki i kapelusiki z zagłębionym od przodu rondkiem. Wszystko blisko ciała, cieniutkie, delikatne, miękkie. Agnė już w ub. r. przekonała się, jak dobrze idą wełniane spódniczki i zakupiła ich całą masę. Rozeszły się w ciągu trzech dni.

Modelki pokazały małe kostiumiki z fikuśnymi, sympatycznymi dodatkami; beżowy długi żakiet, do tego mini-spódniczka i czapeczka narciarska — wszystko w tym samym kolorze. Mały bżowy kostiumik ślicznie wyglądał na czarnowłosej Renacie. Młodzieżowo wyglądał mały czarny płaszcz, wąskie, przykrótkie czarne spodnie, a do tego biały kapelusik z rondkiem i cienkim szpalem, takim w stylu fin de siecle. Spodobał się widzom mały czerwony kostiumik z czerwonymi dodatkami i vice versa. Do tego — piękne buty z klamerkami, na szerokim niskim obcasie, z doskonałej skóry, specjalnie zrobione dla tej kolekcji.

Ładne były kurtki dla panów, szczególnie takie na co dzień, oraz sportowe, pikowane. W ogólnej sportowa moda nadal dzierży prym.

Firma Sisley powstała w 1968 r. W 1974 połączyła się z Benettonem, aby w 1985 r. całkowicie złączyć się w jedno. Wniosła ona sporo nowych pomysłów, właśnie te wszystkie sympatyczne dodatki. Na każdej prezentacji Sisley proponuje od 18 do 30 tematów konferencyjnych, które można nosić przez cały dzień, od rana do wieczora i zawsze będzie człowiek elegancki.

Barbara ZNAJDZIŁOWSKA

NA ZDJĘCIU: takie oto oryginalne zaproszenia na prezentację przysłał Benetton.

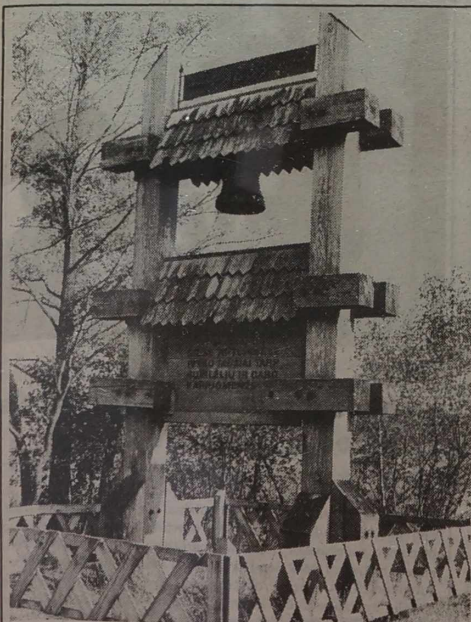
Sejm uchwałił ustawę o obowiązku służby wojskowej

Czas trwania obowiązku służby wojskowej — 12 miesięcy, alternatywnej — 18 miesięcy. Do służby wojskowej mogą być powołani obywateli w wieku od 19 do 27 lat. Przewiduje to uchwalona we wtorek przez Sejm ustawa o obowiązku służby wojskowej, informuje ELTA.

Uwaga, uczestnicy V Konkursu Recytatorskiego "Kresy'96"

Informujemy, że w poniedziałek, 28 października br. w szkole im. Wł. Syrokomli odbędzie się wileński przegląd miejski. Konkurs dla uczestników młodziej i średniej grupy (do lat 16) rozpocznie się o godz. 12-ej, dla grupy starszej (od lat 16) — o godz. 15-ej.

Inf. wł.

Dziedzictwo

Powstania Styczniowego echo smutne...

... powitało nas, gdy podążaliśmy do Puszczy Rudnickiej, do byłej leśniczówki Sądkowo (rejon sołectwo-cki), w której podczas polowania, jak się okazuje, zatrzymywali się Józef Piłsudski, Ignacy Mościcki oraz inne znane lub mniej znane osobistości. Opowiadania o tym z pokolenia na pokolenie były przekazywane w rodzi-

nie Zmitrowiczów, z dziada pradziada mieszkającej w Rudnikach. Obecni jej przedstawiciele zachowali też stare szklane klisze fotograficzne z tamtych czasów i wydarzeń. O tym, co po nich ocalało — w następnych publikacjach. ... Ruszamy szlakiem, którym Marszałek Piłsudski i towarzysząca mu osoby udawali się do Sądkowa. Po

drodze spotyka nas drewniany pomnik z napisami po litewsku i po rosyjsku: W 1863 roku w tych okolicach toczyły się walki między powstańcami i armią carską. Ani słowa po polsku.

Nie opodal widnieje kościół pw. Świętej Trójcy, z którego powstańcy z błogosławieństwem Bożym ruszali do walki z zaborcami. Przy kościele znajduje się miejsce wiecznego spoczynku proboszcza rudnickiego ks. Leona Ławowicza (1895-1961), przedstawiciela przedwojennej inteligencji duchownej, który po wojnie nie opuścił Wileńszczyzny.

W głębi puszczy — postument, a dokładniej resztki pomnika na grobie carskiego porucznika Arbużowa, który 19 marca 1863 roku poległ w potyczce z powstańcami w Puszczy Rudnickiej i tutaj został pochowany. Był wrogiem Polaków, ale w czasach polskich jego pomnik stał nie naruszony. Widzimy to na starym zdjęciu, które zachowało się w rodzinie Zmitrowiczów. Zdemastrowany został po wojnie. Coż, kultura kulturze nie jest równa...

Jerzy SURWIŁO
Fot. pomnika por. Arbużowa za zbiorów Wincentego i Henryka Zmitrowiczów

Zdjęcia i repr. wykonał Tadeusz Wazniłowicz
PS. Za pomoc w przygotowaniu tego miniportretu autor dziękuje korespondentowi "K.W." w rejonie sołectwiczniokim Plotwór Ryngiewiczów, mieszkańcom Rudnik Wincentemu i Henrykowi Zmitrowiczom, Wiktorowi Kozłowskiemu.

Do "Eglė" po zdrowie

NA ZDJĘCIACH: zastępca dyrektora ds. medycznych Valentinas Jankauskas; pijalnia wód mineralnych; masaż — niezastąpiony zabieg na lepsze samopoczucie; gimnastykę leczniczą prowadzi Regina Pėgagiėnė; zespół leczniczo-rekreacyjny. Fot. Zbigniew Markowicz

Uzdrowisko o znaczeniu międzynarodowym

Jak już wspominałam w pierwszym odcinku, w "Eglė" wypoczywa i leczy się wiele gości zagranicznych i najczęściej z Polski.

W roku ubiegłym w naszym uzdrowisku wypoczywało prawie 3 tysiące Polaków. Daje to nam nie tylko spore dochody, ale i stwarza dodatkowe miejsca pracy dla miejscowej ludności — mówi zastępca dyrektora ds. spraw medycznych sanatorium Valentinas Jankauskas. Największy napływ obywateli polskich jest w okresie letnim.

Jak się współpracuje z obywatelami sąsiedniego państwa?

Dobrze. Mamy zawarte umowy z 400 firmami polskimi. Wszystkie wycieczki przyjeżdżają w sposób zorganizowany. Dobrze odregulowany jest także system rozliczeniowy.

Przed wszystkim niekiedy przyjeżdżają ludzie w zbyt już podeszłym wieku i z całą gamą dość poważnych schorzeń. Przyjeżdżają na krótko (15 dni), chcą się wyleczyć i jeszcze zwiedzić okolice (Wilno, Troki, Kowno). W ciągu tak krótkiego okresu można czasem tak przeładować różnego rodzaju zabiegami organizm, że pacjent odjedzie w gorszym stanie niż przyjechał. I jeszcze jedno. Polacy często bez potrzeby przywożą ze sobą cały plik badań, co naszym lekarzom tylko utrudnia pracę. Wystarczy mieć ze sobą tylko tzw. kartę informacyjną, w której zawarte są w telegraficznym skrócie podstawowe dane o stanie zdrowia. Gdyby były dodatkowo potrzebne jakieś badania, zawsze je można zrobić na miejscu. Zresztą, nie ładujemy się, że podczas jednej wizyty w sanatorium uda się wszystko uregulować. Jeśli zależy nam na

własnym zdrowiu, dbać o nie należy systematycznie.

Czy więc należy rozumieć, że ludzie w podeszłym wieku i z wieloma schorzeniami nie powinni przyjeżdżać do sanatorium?

Tęgo nie powiedziałbym. Takich również chętnie u siebie widujemy. Byłoby jednak dobrze, gdyby mogli przyjechać z kimś, kto by w razie potrzeby mógł się nimi zaopiekować. Nie należy też, oczywiście, spodziewać się cudów. Staramy się i możemy pomóc, ale nie we wszystkim.

Druga strona medalu

W sumie Polacy (i nie tylko) są bardzo zadowoleni z wypoczynku w "Eglė". Chodzi tylko o jeden drobiazg. Pomimo, że lekarze i siostry czki dość dobrze mówią po polsku, cała informacja jest tu wyłącznie w języku litewskim i to utrudnia im pobyt. Dobrze by było, gdyby były napisy jeszcze po polsku i angielsku.

Administracja twierdzi, że w

swoim czasie były tu napisy po polsku, ale na skutek działań "siły wyższej", czyli specjalistów od języka państwowego, musiano z napisów zrezygnować, gdyż zagrożono im wysoką grzywną. No cóż, kiedyś wszędzie obowiązywał język rosyjski (każdy inny był napiętnowany), dziś — litewski. Wygląda, że wracamy do komunizmu, tylko w innym wydaniu.

Jest tu coś z poezji i muzyki (opinie wczasowiczów)

Janusz z Warszawy — Gdy wchodzę w ten piękny sosnowy bór, wdycham zapach świeżej żywicy, to jakbym słyszał poezję Mickiewicza i muzykę ǲiurionisa.

Maria z Białegostoku — Przyjeżdżam do Druskiėnik juź trzeci raz właściwie z powodu wspaniałych wanien borowinowych i leczniczych wód mineralnych, a także fachowej i grzecznej obsługi medycznej. Tu po prostu "staję na nogi". Dużą rolę odgrywa także czyste powietrze.

John i Agata z Anglii — Juź od kilku lat spędzamy urlopy w Druskiėnikach. Zabiegi lecznicze, otaczająca przyroda — wszystko to nam sprzyja. Nie bez znaczenia widocznie jest też fakt, że oboje pochodzmy z Litwy.

Jan i Helena z Olecka — U siebie mamy również piękne okolice, ale co roku coś nas do "Eglė" "ciągnie". Tu, po prostu, jest taniej i całkiem nie gorzej niż u nas.

Wypowiedzi tych ludzi są rzeczywiście szczerze. Prawdę mówiąc, nie udało nam się tutaj spotkać niezadowolonych. Owszem, niektórzy mężczyźni uskarżali się, że za słabo karmią. Przeważająca jednak większość odpoczywających chwaliła miejscową kuchnię. Potrawy może nie były zbyt kaloryczne, ale świeże i zdrowe. Często podawane są sałatki z warzyw, owoce.

Najlepszą i najbardziej wymowną opinią jest fakt, że pustkami "Eglė" nigdy nie świeci, nawet zimą.

Julitta TRYK

